

[Sigsgaard.]

også, at der i høj grad er grænser for, hvad man i det hele taget vil oplyse.

Jeg må være enig med hr. Gert Petersen i, at det i øvrigt kan tænkes, at grundloven kan være overtrådt, uden at ministrene har været vidende om det, og jeg synes, det forekommer helt urimeligt, når man siger, at det er ikke en sag for folketinget at tage sig af. Hvis ikke det er en sag for folketinget at tage sig af, om den grundlov, vi arbejder efter, og som vi har skrevet under på at ville overholde, nu også overholdes af administrationen, så ved jeg snart ikke, hvad folketingets opgave efterhånden er.

Hvad angår den sag, der egentlig er til behandling her, nemlig VS' forslag om at rejse rigsretstiltale, så har den desværre ikke givet anledning til de undersøgelser under udvalgsbehandlingen, som vi mener var nødvendige.

Jeg forstår det sådan, at regeringspartierne nu gennem det dagsordensforslag, som er fremsat på regeringspartiernes vegne, erkender, at det kan tænkes, at der er et grundlag for rigsretssag. Ellers var der jo ingen grund til overhovedet at komme med et forslag. I hvert fald erkender man, at der teoretisk kan være grundlag for en sådan sag, og dermed erkender man efter min opfattelse også, at en undersøgelse af baggrunden for en eventuel rigsretssag er påkrævet. Derfor skal jeg i henhold til forretningsordenens § 9 henstille, at der ikke tages endelig beslutning i dag om vores forslag om rigsretstiltale. Det er rigtigt, at det kun går på en enkelt minister, men det må være rimeligt, at der foretages de undersøgelser, som man nu i diverse dagsordensforslag lægger op til, og at man ikke allerede i dag træffer beslutning på en del af det område, som man nu foreslår undersøgt. Derfor skal jeg som sagt i henhold til § 9 henstille, at der ikke tages beslutning om vores forslag i dag, men at det efter afstemningerne om de stillede dagsordensforslag tilbagevises til fornyet udvalgsbehandling.

Formanden: Der er nu stillet forslag om, at sagen henvises til fornyet udvalgsbehandling. Herom vil der senere blive truffet afgørelse.

Hanne Reintoft: Vi står her med en betænkning, hvorefter et folketingsudvalg

sammen med justitsminister Thestrup har diskuteret efterretningstjenestens instrukser og fundet frem til, at der intet var at påtale, at der ikke var nogen anledning til at bebrejde ministeren noget, og folketinget var lige ved at vedtage, at det var der ikke, indtil der pludselig skete noget. Der skete nemlig det, at socialdemokratiet fralagde sig ansvaret for Kejsergadesagen; så pludselig reagerede statsministeren og ville fralægge sig det samme ansvar. Nu kommer statsministeren og siger, at det er regeringens parlamentariske ansvar at have kontrol med efterretningstjenesten. Socialdemokratiet har fralagt sig ansvaret for Kejsergade, statsministeren har fralagt sig ansvaret for Kejsergade. Vi kan deraf slutte to ting: enten tales der direkte usandhed fra en af parternes side, eller også er magten gledet regeringen og parlamentarismen af hænde, som det desværre er sket i andre lande, og ansvaret må altså placeres på steder, som vi ikke har kontrol over.

Når jeg kan stemme for regeringens dagsorden, er det, fordi jeg opfatter den som en accept af, enten at der foreligger usandhed fra en af parternes side, eller at man ikke længere har magt over efterretningstjenesten. Jeg har ikke megen tillid til et udvalg nedsat af denne regering. Jeg mener, den ofte har vildledt folketinget. Jeg har haft utallige debatter med justitsministeren om justitsministerens forklaringer om både det ene og det andet. Jeg mener også, forsvarsministeren har villedt tinget, da han oplyste, at der ikke foregik forskning af kemiske krigsvåben hos vores NATO-partner Tyskland; det viste sig for 4 måneder siden, at det gjorde der. Sådan er det gået gang på gang.

Men hvis man nu endnu en gang vil sige til befolkningen, at man påtager sig ansvar for at nedsætte et udvalg, der skal undersøge, om der er foregået noget galt, så må vi nå frem til sandheden. Er det den ene parts ansvar, er det den anden parts ansvar, eller har vi ikke længere magten over sagerne? Hvis ikke man kommer frem til sandheden, begår man reelt bedrageri over for den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen: Den ene del af bemærkningen skal være til hr. Ib Thyregod, der fandt,